

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales,
historici, physici, mathematici, denique ad politioem litteraturam
pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam
transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moralium

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In Platonicas quæstiones

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-351](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-351)

μᾶλλον δὲ οὐδ' αὐτοῖς. scriptus non sine littera, μᾶλλον δὲ αὐτοῖς. μοχ δέρτρον ἐ(ὠ δωλον)ες. Alludit ad vultures Tityi Odysſ. λ. 578. ἐφ' ὧν τες & sensus requirit, & scriptus habet. μοχ ὁ γδ' ἔγραφε. lege οὐ pro οὔ.

ἐν αὐτῇ. sic & scriptus, & est Homericum. Ilia. γ. 20. & per saepe alibi. quid enim hic ἐνι? Solebat autē Crates versus Homericos aliō detorquere, sciteq; illis uti, ut alibi tradit prater alios etiam ipse Plutarchus, cuius rei hic est exemplum. Fuit ergo primus versus,

Καὶ μὲν μίχιλον εἰσεῖδον χαλεπὸν ἄλγ' ἔχοντα.

Ad imitationem Tantalī in Homericā Nēcyā. 581. Cleanthis responsum est mutilatum. Aliquantō supra locus est factē distinctus, post Musonij responsum. Sic lege, & intelliges, χινεῖν αὐτόθιν ὑπομνήσαι τοῖς φανομένοις ἐνόν, &c. Versus Empedocleos qui sequuntur, correxi in libello de Ifide & Osiride. sub finem ferē ex Odysſ. ε. 264. & 439. locus est, unde nullo negotio emendabit, εὐώδεια ἐν εὐώδεια. ac leges deinde γῆαν ὀρώμεν &c. — χὲν διασώδεις.

IN PLATONICAS quæstiones.

478. 18. Contentionibus.] ἐν ἐείσι. hoc ex coniectura (nam scriptus hunc librum non habet) repono. pro ἐπσι, quod etiam in Aldino est. Emendaui & alia ex iudicio, quæ facile & obseruabuntur, & (ut spero) probabuntur. Numeros problematibus addidi. infra ὁ μαθὼν παρὰ τῆ μη εὐρόν] &c. μὴ illud videtur officere sensui. Sub finem quæstionis est τέρονη] &c. manca sententia. Ego asteriscis additis ostēdi, sicubi non integrum esse locum aut mendosum putarem.

480. 4. In Phædro Lysiam.] Καλλιπίδαν. vide an non sit μνημονικὸν erratum, si vox corrupta non est. hæc sanè verba in Phædro leguntur. Ἐν τῷ πρῶτῳ δ' εἶπ' λόγῳ σοι ἀπλωὲς εἴπομεν φάιδρός τε χὲν ἐγὼ, Λυσίαν τὸν τῆ λόγου πατέρα αἰπώμεν &c.

μεν, παύει τῶν τοιούτων λόγων. Non dubito autem quin recte legerim γένεσις pro γέννησις, euidenter id ipsa loci huius sententia docente. ante τῆ μεταφορᾶ locus est mutilatus. Paulo post ἐφ' ἐαυτῶ lego ἀφ' ἑαυτῶ. inde καὶ κριτικῶν, lege κριτικῶν ἐν τῶν εἰδῶν, &c. manca.

481. 33. Ob sui exilitatem.] εἰς μακρότητα. lego μικρότητα. cum alterum non congruat.

482. 11. Et verò diuersis.] καὶ μὴ ἀμειψῆς. sic emendandum, cum confusis distinctionibus praterea καὶ μὴ nullo sensu legatur. Mox. 15. Priuationis expertis.] ἀπάσης σεπέτην. profectò σεπέτης, soliditas nihil hinc, nisi petitionem principij facit: & linea ac superficies σεπέτην & καταρὰ sunt. soliditatis omnis expertia utique, non tamen ἀμειψῆ. Iudicent docti, an non sit legendum σεπέτης. nam στιγμήν, punctum, quo linea diuiduntur τῶ ἀμειψῆ proxima, est priuatio, & ἐπέτης. Sic Aristoteles γ. περὶ ψυχῆς docet. ἢ ἡ στιγμήν, καὶ πᾶσα διαίρεσις, καὶ τὸ ὄντως ἀδιάπετον διηλεῖ, ὡς περὶ ἢ ἐπέτης. Quod autem non multò post infra de vnitatis, punctiq; natura dicitur, videtur esse repetitum ex Aristotele, ὑπέρ. αναλ. ἀ. cap. 23. & 25. quæ quia alibi explicauit, hinc omitto. quæ præcedunt, mutila sunt, sensu satis perspicuo.

485. 24. Vna causa adferri.] ἐπ' ἀγῶν lego. nam hoc verbum congruit, non ὑπ' ἀγῶν.

487. 10. In loca vacuata.] κενουμένας est scriptum pro κενουμένας, quod res ipsa docet. In quaestione 7. in anima definitione Aristotelea ἐντελέχειαν esse non ἐντελέχειαν, sciunt docti. Mox ἀειδμῶν χρόνον erat. at sensus gentium exigat, & eo casu legitur apud Plat. pag. Basil. vlt. 482. vnde hæc descripta sunt. 488. 23. In Empedoclis versu dum lucem intercipit.] ὑπὸ ἀμειψῆ lego. In dicto Pythagoræ de tempore τῶν τούτων ψυχῶν, τούτων mundum videtur significare, aut potius locus esse mancus. aliter in Placitis refert lib. 1. cap. 21.

490. 6. Imum in iis.] κέατον δὲ τὸν. forte κέατον δὲ τὸν ἐν τοῖς